

This is a trial edition prior to its formal edition.

We will be very grateful if you would give us your evaluation on its translation level.

Please, send us your opinion to baptism@bjnewlife.org

(cover)

በዕውኑ ከውሃና ከመንፈስ እንደገና ተወለዳችኋል??

<Front wing>

ይህ በዘመናችን «የውሃንና የመንፈስን ወንጌል» በመጽሐፍ ቅዱስ መሰረት ለመስበክ የተጻፈ የመጀመሪያው መጽሐፍ ነው።

በዙዎቻችሁ ከውኃና ከመንፈስ እንደገና የመወለድ ወንጌል ጋር እንደማትተዋወቁ በእርግጠኝነት ለመናገር እችላለሁ። ስለዚህም በእያንዳንዱ ስብከት፣ በኢየሱስ ጥምቀትና መስቀል ላይ ከፍተኛ ትኩረትን አድርጌአለሁ።

ጥምቀት ባይኖር ኑሮ፣ የኢየሱስ በመስቀል ላይ መስቀል ለበዙዎቻችን ትርጉም የለሽ ይሆን ነበር። በጥምቀቱ ላይ በተደጋጋሚ የማተኩረውም በዚህ የተነሳ ነው።

የኔ አላማ ይህን ለናንተ ግልፅ ማድረግ ነው። ሁላችሁም በውኃው ወንጌል (በኢየሱስ ክርስቶስ ጥምቀት) እስክትባረኩ ድረስም፣ ብደጋግምላችሁ እወዳለሁ።

ከኃጢያት ለመዳን ሁላችሁም በእርሱ የመጠመቅና የደም ወንጌል ወደማመን እንደምትመጡ በተስፋ እጠብቃለሁ። እንደገና ከውኃና ከመንፈስ ትወለዱ ዘንድም ይህ መጽሐፍ እንደሚመራችሁ ተስፋ አደርጋለሁ።

(back cover)

በዚህ መጻሕፍ ውስጥ ያሰው መሰረታዊ
በውስጡ ያሰውን ኃጢአት ዙሪያ ስጥታታል።

የእንግሊዘኛ ቋንቋ ፕሮፌሰር
እንደመሆኑ፣ የዚህን መጻሕፍ የእርማትና የቅጅ
ስራ ለመስራት እድለኛ ነበርኩ። በዚያን ወቅትም
ስለ መጻሕፍ ምንም እውቀት አልነበረኝም።
በእርግጥም «የእግዚአብሔር ስራ ነው»፣
በእርግጥም ይህ በህይወቴ ትልቅ ለውጥ
ያመጣና ለእምነቴም መሰረትን የጣለ ነበር።

«የድነት ምስጢሩ» የተገለጠልኝም
ይህን መጻሕፍ እያነበብኩ በነበረበት
ወቅት ነው። ይህን መጻሕፍ ከማንበቤ በፊት
ወደ ገሃነም የምገባ ኃጢአተኛ መሆኔን
አምን ነበር፣ አንብቤ ስጨርስ ግን የድነትን
ቁልፍ የያዘኩና ከኃጢአትም የፀዳሁ ሆንኩኝ!
እንደገና ተወለድኩኝ፣ እንደገና በአያሱስ
ጥምቀትና በስቅለቱ ተወለድኩኝ። ይህም በግልፅ
በመጻሕፍ ቅዱስ ላይ ተፅዕኖአል።

በጣም ቀላል ቢሆንም ብዙ
ክርስትያኖች ግን «እንደገና የመወለድን»
ትርጉም ስተውታል! ማድረግ የሚገባው ብቸኛ
ው ነገር ማመን ብቻ ነው፣ በዚህም
ትድናላችሁ።

-አሌኒ ዳዊ-

**በሰውነት
በውኃውና በመንፈሱ
ከንደገና ተወስዶቸዋል?**

የመጀመሪያው እትም

ፓውል ሲ. ጆን

ጠጃጠሪያ ይቅርታ ስለሚደረግላቸው ኃጢአቶቻችን ማወቅ ስለብን

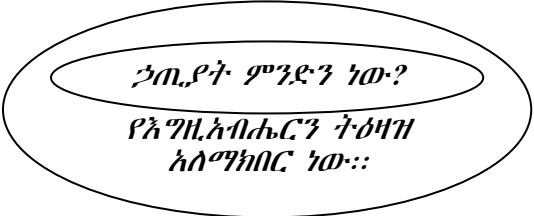
«ማርቆስ 7:8-9»

«የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ጥላችሁ፤ ጽዋን ማድጋንም እንደማጠብ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ። ይህንም የመሰለ ብዙ ሌላ ነገር ታደርጋላችሁ። እንዲህም አላቸው፡- ወጋችሁን ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እጅግ ንቃችኋል። »

«ማርቆስ 7:20-23»

«እርሱም አለ፡- ከሰው የሚወጣው፤ ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ፤ ዝሙት፤ መስረቅ፤ መግደል፤ ምንዝርነት፤ መጎምጀት፤ ክፋት፤ ተንኮል፤ መዳራት፤ ምቀኝነት፤ ስድብ፤ ትዕቢት ስንፍና ናቸውና፤ ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፤ ሰውንም ያረክሰዋል።»

በመጀመሪያ፣ ኃጢአት ምን እንደሆነ ለመግለጽ እወዳለሁ። በእግዚአብሔርና በሰው የተዘረዘሩ ኃጢአቶች አሉ። ኃጢአት ወይም «ሃማርቲያ» በጥንታዊ ግሪክ ቃል፣ ማለት «መሳሳት» ማለት ነው። በሌላ አገላለፅ፣ ስህተት የሆነ ነገርን ማድረግ ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ አለማክበር ኃጢአት ነው። ኃጢአትን በትንሹ ከሰው ልጅ እይታ እንጀምር።

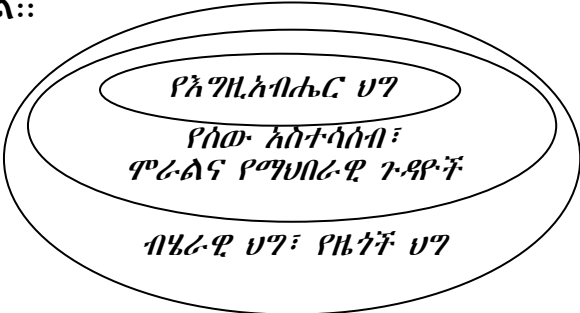
ኃጢአት ምንድን ነው?

የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ አለማክበር ነው።

ኃጢአትን የምንገነዘበው በአስተሳሰባችን መሰረት ነው። ቢሆንም ግን፣ የሰው ልጅ የሚሰጣቸው ደረጃዎች እንደ ማህበራዊ መሰረቱ፣ የአእምሮ ሁኔታ፣ በተሰጡ ሁኔታዎችና አስተሳሰብ የተነሳ የተለያዩ ናቸው።

በዚህም የተነሳ ለኃጢአት የሚሰጠው ትርጉም ከሰው ሰው የተለያየ ነው። አንደ አይነት ድርጊት እንደየሰው ለኃጢአት የሰጡት የደረጃ ሁኔታ ከኃጢአት ሊቆጠርም ላይቆጠርም ይችላል። ለዚህም ነው እግዚአብሔር 613 አንቀጾችን ለኃጢአት መለኪያ ደረጃዎችን የሰጠን።

ከዚህ በታች ያለው ምስል የሰው ልጆችን ኃጢአት ያብራራል።

ከአስተሳሰባችንና ከማህበራዊ ሁኔታችን በመነሳት መቼም ቢሆን የኃጢአትን ደረጃዎች ልንሰጥ አንችልም።

በአስተሳሰባችን ኃጢአት የምንላቸው እግዚአብሔር ኃጢአት ብሎ ከዘረዘራቸው ጋር ላይሄዱ ይችላሉ። ስለዚህም፣ አስተሳሰባችንን ማድመጥ የለብንም፣ ከዚህም ይልቅ እግዚአብሔር ባወጣቸው የኃጢአት መስፈርቶች መመርኮዝ አለብን።

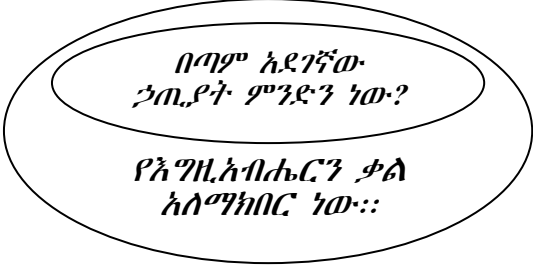
ሁላችንም ስለኃጢአት የራሳችን የሆነ ግንዘቤ አለን። ጥቂቶች የራሳቸው ጥፋት እንደሆነ አድርገው ሲወስዱት ሌሎቹ ደግሞ ከተዛባ ባህሪያቸው የመጣ አድርገው ይወስዱታል።

ለምሳሌ ኮርያ ውስጥ፣ ሰዎች የቤተሰቦቻቸውን መቃብር በሳር ይሸፍኑትና ሳሩን እስከ እለተ ሞታቸው ቀን ድረስ እንዲጠነቀቅላቸው ይዘውት ይዘራሉ። በፓፑዋ፣ ኒው ጊኒ የገጠር ቦታዎች የሚኖሩ ጎሳዎች ደግሞ የሙት ቤተሰቦቻቸውን ክብር ለመግለፅ በሞቱ ቤተሰቦቻቸው አካል

ዙሪያ በመደንበን ይገልፁታል። (ካራካሱን ከመብላታቸው በፊት ስለማብሰላቸው እርግጠኛ አይደለሁም።) አካሉን በትል ከመበላት ለማዳን ፈልገው እንደሆነ አምናለሁ። ይህም የሰው ልጅ ስለ ኃጢአት ያለው አስተሳሰብ በጣም የተለያየ መሆኑን ይገልጻል።

በአንድ ማህበረሰብ እንደ ደግነት የሚቆጠር ተግባር በሌላ ማህበረሰብ ውስጥ እንደ ክፋት ሊቆጠር ይችላል። ሆኖም ግን መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአት ማለት የእግዚአብሔርን ህግ አለማክበር መሆኑን ይነግረናል። «የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ጥላችሁ፣ ጽዋን ማድጋንም እንደማጠብ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ። ይህንም የመሰለ ብዙ ሌላ ነገር ታደርጋላችሁ። እንዲሁም አላቸው፡- ወጋችሁን ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እጅግ ንቃችኋል። » (ማርቆስ 7፡8-9) የኛ አካላዊ ገፅታ በእግዚአብሔር ዘንድ ምንም ዋጋ የለውም፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር በቀጥታ ወደ ውስጥ ልባችንን ማየት ይችላልና።

የአንድ ሰው የግዕጥ መስፈርቶች በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት ናቸው

በእግዚአብሔር ፊት እንደፍቃዱ አለመኖር ራሱ ኃጢአት ነው። በቃሉ አለማመንም እንደዚሁ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በመተው የራሳቸውን የባህል ትምህርቶች በመውሰድ እንደሚኖሩት ፈሪሳውያን መኖርም በራሱ ኃጢአት መሆኑን እግዚአብሔር ይናገራል። ኢየሱስ ፈሪሳውያንን ወግ አጥባቂዎች እንደሆኑ ይቆጥራቸዋል።

«በየትኛው እግዚአብሔር ነው የምታምኑት? አኔን በትክክል ትቀበሉኛላችሁ እንዲሁም ታምኑኛላችሁ? በስሜ ትለፈልፋላችሁ፣ ሆኖም ግን በእውነት ታከብሩኛላችሁ?» ሰዎች ቃሉን በመተው ከላይ የሚታዩትን ይመስላሉ። በጣም ከፍተኛው ኃጢአት ቃሉን አለማክበር ነው። ይህን ታውቃላችሁ? »

ከድክመቶቻችን የሚመነጨት ህገወጥ ድርጊቶች መውደቂያችን ናቸው። ፍጹም ካለመሆናችን የምንፈጽማቸው ጥፋቶችና መጥፎ ድርጊቶች በመሰረታዊነት ኃጢአት አይደሉም፤ እነዚህ ስህተት ናቸው። ምንም እንኳን ምንም አይነት ስህተት ባይኖርባቸውም የእርሱን ቃል የማያከብሩ ኃጢአተኞች ናቸው። በእግዚያብሔር ፊት ታላቅ ኃጢአተኞች ናቸው። ለዚህም ነው ኢየሱስ ፈሪሳውያንን ያስጠነቀቀው።

በመፅኃፍ ቅዱስ፣ ከፍጥረት እስከ ራዕይ ምን ማድረግ እንዳለብንና ምን ማድረግ እንደሌለብን የሚያስተምሩ ትዕዛዛት አሉ። እነዚህም የእግዚአብሔር ቃላት፣ የእግዚአብሔር ትዕዛዛት ናቸው። 100% ልናከብራቸው አንችል ይሆናል፤ ሆኖም ግን የእርሱ ትዕዛዛት መሆናቸውን ማስተወስ መቻል አለብን። እርሱ ከመጀመሪያው ጀምሮ ስለሰጠን የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት ማክበር አለብን።

«በመጀመሪያ ቃል ነበር፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበር፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበር።» በመቀጠለም እንዲህ አለ፡- «ብርሃን ይሁን አለ፣ ብርሃንም ሆነ።» ሁሉንም ነገር ፈጠረ። በመጨረሻም ህግን አፀደቀ።

«ቃልም ስጋ ሆነ፣ ጸጋና እውነትንም ተሞልቶ በእኛ አደረ፤» (ዮሐንስ 1:14) እንዴት? እግዚአብሔር ራሱን ለኛ አሳይቶአልን? ራሱን በትዕዛዛቱ አሳይቶአል። ምክንያቱም እርሱ መንፈስና ቃል ነውና። ስለዚህም፣ መጽሐፍ ቅዱስን ምን ብለን እንጥራው? የእግዚአብሔር ቃል ብለን እንጠራዋለን።

እንዲህም ተብሏል፡- «የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት ወደ ጎን በመተው፣ የሰው ልጅን ባህል ይዛችኋል። በህጉ ውስጥ 613 አንቀጾች አሉ። ይህን አድርጉ፣ ያን አታድርጉ፣ ቤተሰቦቻችሁን አክብሩ ወዘተ..... በዘሌላውያን፣ ወንዶችና ሴቶች ምን ማድረግ እንዳለባቸው፣ ለማዳ እንስሳት ቦይ ውስጥ ቢወድቁ ምን ማድረግ እንዳለባቸው..... እነዚህን የመሳሰሉ 613 አንቀጾች በህጉ ውስጥ አሉ።

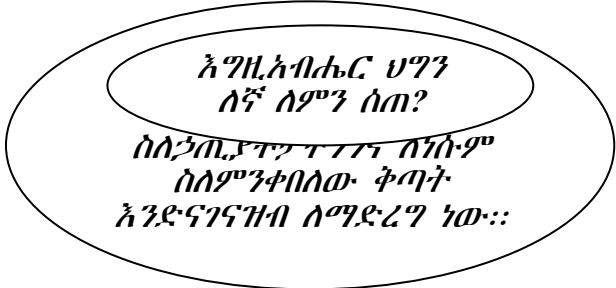
የሰው ልጆች ቃላትም ስላልሆኑ፣ በተደጋጋሚ ስለነሱ ማሰብ አለብን። ሆኖም ሁሉንም ህግጋቱን ለመጠበቅ ባንችልም እንኩዋን ቢያንስ ቢያንስ ህጎቹን ማወቅና እግዚአብሔርን መታዘዝ መቻል አለብን።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ትክክል ያልሆነ አንድ አንቀፅ እንኳን አለን? ፈሪሳውያን የእግዚአብሔርን ህግ በመተው የሰው ልጆችን ባህል ከህጎቹ አስበልጠዋቸዋል። የሽማግሌዎቻቸው ቃላት ከእግዚአብሔር ቃላት የበለጡ የከበዱ ሆነዋል። ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ፣ የመሰከረውም ይህን ነበር፣ በጣም ያሳመመው ነገርም ሰዎች የእግዚአብሔርን ህግ መተዋቸው ነው።

እግዚአብሔር 613 አንቀጾችን የሰጠን እኛ ኃጢአቶቻችንን እንድናገናዝብና እርሱ እውነተኛና ቅዱስ እግዚአብሔር መሆኑን ለማሳየት ነው። ሁላችንም በሱ ፊት ኃጢአቶች ስለሆንን፣ በእምነት መኖርና እግዚአብሔር እኛን ስለሚወደን በላከው በኢየሱስ ማመን አለብን።

የእርሱን ቃል ወደ ጎን የሚያደርጉና በእርሱም የማያምኑ ኃጢአቶች ናቸው። የእርሱን ቃል ሊጠብቁ ያልቻሉትም ኃጢአቶች ናቸው፣ ሆኖም ግን የእርሱን ቃላት ወደ ጎን ማድረግ ግን ከሁሉ የበለጠ ኃጢአት ነው። እንደዚህ አይነቱን ከባድ ኃጢአት የሚሰሩት መድረሻቸው ገሃነም ይሆናል። በእግዚአብሔር ፊት፣ በእርሱ ቃል አለማመን ከፍተኛው ኃጢአት ነው።

እግዚአብሔር ለኛ ህግጋትን የሰጠበት ምክንያት

እግዚአብሔር ለኛ ህግጋትን የሰጠበት ምክንያት ምንድን ነው? ኃጢአቶቻችንን ተገንዝቦ ወደ እርሱ እንድንመለስ ለማድረግ ነው። 613 የህግ አንቀጾችን የሰጠን ኃጢአቶቻችንን እንድናገናዝብና በኢየሱስ ክርስቶስም ምህረትን እንድናገኝ ነው። እግዚአብሔር ትዕዛዛትን ለኛ የሰጠበት ምክንያት ይህ ነው።

ሮሜ 3:20 «ኃጢአት በህግ ይታወቃልና» እንዲህ ይላል። ስለሆነም፣ እግዚአብሔር ህግን የሰጠበት ምክንያት በህጉ እንድናድር ለማስገደድ እንዳልሆነ እናውቃለን።

እናስ፣ ከህግ የምናገኘው እውቀት ምንድን ነው? ይህም እኛ በእርሱ ፊት የኃጢአት መቃብርና በጣም ደካሞች ከመሆናችንም የተነሳ ህጉን ሙሉ በሙሉ ለመቀበል ያለመቻላችንን ለማሳየት ነው። ከ613ቱ የእርሱ ህጎች ምን እንገነዘባለን? ከዚህ የእኛን ድካምና በእርሱ ትዕዛዝ ለመኖር ያለመቻላችንን እንገነዘባለን። እኛም የሰው ልጆች፣ የእግዚአብሔር ፍጡራን የሆንን ደካማ ፍጡራንና በእርሱ ፊትም የኃጢአት መቃብር መሆናችንን እንገነዘባለን። በህጉ መሠረት ከሆነም የሁላችንም መጨረሻ የሚሆነው ገሃነም ነበር።

ኃጢአቶቻችንንና በህጉ መሠረት ለመኖር ያለመቻላችንን ከተገነዘብንስ፣ ምን እናደርጋለን? ሙሉ ሰዎች ለመሆን እንሞክራለን? አይደለም። ኃጢአቶቻችን መሆናችንን መቀበልና በኢየሱስ ማመን፣ በእርሱ የውኃና የመንፈስ ድነት ምህረትን ማግኘትና ማመስገን አለብን።

እርሱ ህግጋትን የሰጠበት ምክንያት ኃጢአቶቻችንን እንድንቀበልና ለእነርሱም መክፈል የሚገባንን ፍርድ እንድናውቅ ነው። ከዚያም፣ ከኢየሱስ ውጭ ከገሃነም የሚተረፍ አለመሆኑን እናውቃለን። ኢየሱስ አዳኞችን መሆኑን ስናምን፣ ምህረት ይደረግልናል። እርሱ ህግን የሰጠን ወደ አዳኝ ኢየሱስ እንዲመራን ነው።

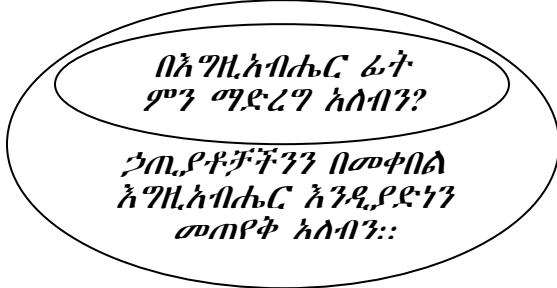
እግዚአብሔር ህግን የፈጠረው፣ ምን ያህል ኃጢአቶች እንደሆንን እንድናውቅና ከእንደነዚህ አይነት ኃጢአቶችም ነፍሳችንን እንድናድናት ነው። ህግን ሰጥቶን በመቀጠልም የእርሱን አንድያ ልጅ ልኮ በጥምቀቱ ኃጢአቶችን ሁሉ እንዲቀበል አደረገ። በእርሱ ማመንም ያድነናል።

እኛ በኢየሱስ ማመን ያለብንና የእግዚአብሔር ልጆች በመሆን ወደ እግዚአብሔር መንግስት መመለስ ያለብን ኃጢአቶች ነን።

ሁሉም ነገር ከእርሱ የመጣ ስለሆነ፣ ነገሮችን መረዳት፣ ማሰብና መፍረድ ያለብን ከእርሱ ህግ አንጻር ነው።

ምህረቱንም ከቃሉ መረዳት አለብን። ይህ ትክክለኛ ውና እውነተኛው እምነት ነው።

በሰው ሰጃች ሰብ ሁሉም ያሰው ምንድን ነው?

እምነት መጀመር ያለበት በእግዚአብሔር ቃል ነው፤ እንዲሁም በቃሉ መሰረትም በእርሱ ማመን አለብን።

ፈሪሳውያኑና ፀሃፍቱ የኢየሱስ ደቀመዛሙርት በቆሻሻ እጃቸው ዳቦ ሲበሉ ሲያዩ፣ ከእግዚአብሔር ህግ አንፃር ቢመለከቱአቸው ኑሮ ባልተጠየፏቸው ነበር። ቃሉ ወደ አፍ የገባ ነገር ሁሉ ሰውን ሳይጎዳ እሱንም ሆነ እሷን ምንም ሳያደርጋቸው በጨንጎ አልፎ ልብን ሳይነካ ከሰውነት እንደሚወጣ ይናገራል።

በማርቆስ 7:20-23 እንደተጻፈውም፣ «እርሱም አለ፣ ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣው ክፉ አሳብ፣ ዝሙት፣ መሰረቅ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ መጎምጀት፣ ክፉት፣ ተንኮል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ሰድብ፣ ትእቢት፣ ስንፍና ናቸውና ይህ ክፉ ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፣ ሰውንም ያረክሰዋል።» ኢየሱስ ሰዎች ኃጢአተኛ ሆነው ስለተወለዱ ኃጢአተኞች መሆናቸውን ይነግረናል።

ይህ ምን እንደሆነ ተረድታችሁታልን? ሁላችንም ስንወለድ ኃጢአት አለብን፣ ይህ የሆነበት ምክንያትም ሁላችንም የአዳም ዘርች በመሆናችን ነው። ሆኖም ግን እውነታውን ለማየት ያልቻልነው በሁሉም ሙሉ ቃላቱ ስለማናምን ወይም ስለማንቀበል ነው። ከዚያስ፣ በሰው ልጅ ልብ ውስጥ ያለ ምንድን ነው?

ከዚህ በላይ በተጠቀሰው አንጻር ላይ፡- «ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣው ክፉ አሳብ፣ ዝሙት፣ መሰረቅ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ መጎምጃት፣ ክፋት፣ ተንኮል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ስድብ፣ ተእቢት፣ ስንፍና ናቸውና ይህ ክፉ ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፣ ሰውንም ያረክሰዋል። እነዚህ ኃጢአቶች በሙሉ ከሰው ውስጥ የሚወጡና ሰውንም የሚያረክሱ መሆናቸውን ያስረዳል።

በመዝሙረ ዳዊት ላይ እንደተጻፈውም፡- «የጣቶችህን ስራ ሰማዮችን ባየሁ ጊዜ፣ ጨረቃና ከዋክብትን አንተ የሰራኻቸውን፣ ታሰበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ትጎሰኘውም ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?» (መዝሙር 8:3-4)

እግዚአብሔር ራሱ የጎበኘን ለምንድን ነው? የጎበኘን ስለሚወደን፣ ስለፈጠረንና በኛ በኃጢአቶቻችን ስለተቀየመ ነው። ኃጢአቶቻችንን ሁሉ ይቅር ብሎ የራሱ ሕዝቦች አድርጎናል። «አ ጌታ፣ የኛ ጌታ፣ ስምህ በመላ ምድርና ሰማይ ምን ያህል ድንቅ ነው!» ብሎ ንጉስ ዳዊት በመዝሙሩ ላይ እግዚአብሔር ኃጥአንን ለማዳን እንደሚመጣ ባወቀ ጊዜ በብሉይ ኪዳን ዘምሯል።

በአዲስ ኪዳንም ሐዋርያው ጳውሎስ ተመሳሳይን መዝሙር ደግሞታል። እኛ የእግዚአብሔር ፍጡራን የፈጣሪ ልጆች መሆናችንን በጣም የሚደንቅ ነገር ነው። ይህ ሊሆን የሚችለው በእርሱ ርህራሄ የተነሳ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው።

ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ህግ መሠረት እንኑር ማለት በራሱ እንደመፈታተን ሊሆን ነው። ይህም በኛ ቸልተኝነት የሚመጣ አስቸጋሪ ትዕዛዝ ነው። ህጉን በመጠበቅና ለራስ ብቻ እየጸለዩ ለብቻ መኖር፣ ፍቅርን በመተው በራሱ አንድ ትክክል ያልሆነ ነገር ነው። የእግዚአብሔር ፍላጎት፣ ራሳችንን እንደኃጢአቶቻችን ቆጥረን በህጉ መሰረት መኖርና በኢየሱስ ውኃና ደም ምህረትን እንደምናገኝ አምነን መኖር ይገባናል።

በማርቆስ ወንጌል 7:20-23 እንደተጻፈውም፡- «እርሱም አለ፣ ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣው ክፉ አሳብ፣ ዝሙት፣ መሰረቅ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ መጎምጃት፣ ክፋት፣ ተንኮል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ስድብ፣ ተእቢት፣ ስንፍና ናቸውና ይህ ክፉ ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፣ ሰውንም ያረክሰዋል።»

ኢየሱስም ከሰው ልጆች የሚወጣ፤ ከውስጥ ያለ ኃጢአት እሱን/እሷን እንደሚረክስ ተናግሯል። እግዚአብሔር የሰጠን ንጹህ ያልሆነ ምግብ እንኳን አያረክሰንም። ፍጡራን በሙሉ ንጹህ ናቸው፤ ሆኖም ግን ከሰው ልጅ ውስጥ የሚወጣ፤ ይህም ኃጢአት ብቻ ነው ሊያረክሰን የሚችለው። ሁላችንም ስንወለድ የአዳም ዘሮች ሆነን ነው። ስለዚህም የምንወለደው ከምን ጋር ነው? የምንወለደው ከ12 አይነት ኃጢአቶች ጋር ነው። ይህ ትክክል አይደለምን?

እናስ ኃጢአት ሳንሰራ መኖር እንችላለን? ከኃጢአት ጋር ስለተወለድን ኃጢአት መስራታችንን እንቀጥላለን። ህጉን ብቻ ስለምናውቅ ኃጢአት መሥራት እናቆማለን? በትዕዛዛቱ መሰረትስ ልንኖር እንችላለን? በፍፁም።

የበለጠ በህጉ መሠረት ለመኖር በፈለግን ቁጥር የበለጠ አስቸጋሪ እየሆነብን ይመጣል። ገደባችንን ማወቅና ያለፉ ነገሮቻችንን መተው መቻል አለብን። ከዚያም በንጹህ አእምሮአችን የኢየሱስን ጥምቀትና ደም እንቀበላለን፤ ይህም ያድነናል።

የህጉ 613 አንቀጾች በሙሉ ጥሩና ትክክል የሆኑ ናቸው። ሆኖም ግን ሰዎች ገና በእናታቸው ማህጸን ሳሉ ጀምሮ ኃጢአተኞች ናቸው። የእግዚአብሔር ህግ ትክክል መሆኑን ካወቅንና፤ ሆኖም ግን ኃጢአተኞች ሆነን ስለተፈጠርን መቼም ቢሆን በራሳችን ፍጹም መሆን እንደማንችል ካመንን፤ በኢየሱስ ጥምቀት፤ ደምና መንፈስ ወንጌል በማመን የእግዚአብሔርን ምህረት ማግኘት እንዳለብን ወደመገንዘብ እንመጣለን። ገደባችንን ስናውቅ— ፍጹም አለመሆናችንን እና ለዚህም ወደ ገሃነም እንደምንገባ እንረዳለን— ሆኖም ግን በኢየሱስ ምህረት አናምንም።

ልንድን እንችላለን። እኛ በራሳችን በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም ወይም ትክክል ልንሆን እንደማንችል መገንዘብ መቻል አለብን። ስለሆነም፤ በእግዚአብሔር ፊት ሁላችንም ኃጢአተኞች በመሆናችንና ወደገሃነም እንዳንገባ «እግዚአብሔር፤ እባክህን ከኃጢአቱ አድነኝ፤ ምህረትንም አድርግልኝ» ብለን መጸለይ ይኖርብናል። በመቀጠልም እግዚአብሔር በቃሉ መሰረት ይገናኘናል። በዚህ መሰረትም ልንድን እንችላለን።

የዳዊትን ጸሎት እንመልከት፡- «የሚያጠፋ ቃልን ሁሉ፤ የሽምገላ ቃልን ወደድህ።» (መዝሙር 51:4)

ዳዊት የሰራው ክፋት በሙሉ ብዙ ኃጢአት ስለነበር ወደ ገሃነም እንደሚከተው ያውቃል፤ በእግዚአብሔር ፊትም እንዲህ ብሏል፡- «ጌታ ሆይ፤ ኃጢአተኛ ብለህ ብትጠራኝ፤ ኃጢአተኛ ነኝ። ፍጹምም ብትለኝ፤ ፍጹም ነኝ። ብታድንኝ እድናለሁ፤ ወደ ገሃነም ብትልከኝም፤ መጨረሻዬ ገሃነም ይሆናል።»

ይህ ትክክለኛው እምነትና የመዳኛ መንገድ ነው። በኢየሱስ ምህረት የምናምን ከሆነ መሆን የሚገባን እንዲህ ነው።

ኃጢአቶችን ምን እንደሆኑ በትክክል ማወቅ ስለብን

ሁላችንም የአዳም ዘሮች ስለሆንን፤ በልባችን ኃጢአቶች አሉብን። ሆኖም ግን፤ እግዚአብሔር ምን ይነግረናል? ምንም እንኳን በልባችን ውስጥ አመንዝራነት ቢኖርም አመንዝራዎች መሆን የለብንም። በልባችን ውስጥ ጭካኔ አለ፤ እግዚአብሔር ግን ምን ይለናል? እግዚአብሔር መግደል እንደሌለብን ይነግረናል። ሁላችንም በልባችን ለቤተሰቦቻችን ክብር እንደሌለን እናውቃለን፤ እግዚአብሔር ግን ቤተሰቦቻችንን ማክበር እንዳለብን ይነግረናል። የእግዚአብሔር ቃል ትክክልና ጥሩ እንደሆነ፤ እንዲሁ እኛም ሁላችንም ኃጢአት በልባችን እንዳለብን ማወቅ አለብን።

ይህ ትክክል ነው ወይስ አይደለም? ይህ ሙሉ በሙሉ ትክክል ነው። ስለዚህስ፤ በእግዚአብሔር ፊት ምን ማድረግ አለብን? ሁላችንም የኃጢአት ክምችቶችና ተስፋ የሌለን ኃጢአተኞች መሆናችንን ማመን አለብን። ትላንትና ምንም ኃጢአት ስላልሰራን ትላንት ፍጹም እንደነበርንና ዛሬ ደግሞ ኃጢአት ስለሰራን ዛሬ ኃጢአተኞች እንደሆንን አድርጎ ማሰብም ትክክል አይደለም። ስንወለድም ጀመር ኃጢአተኞች ነበርን። ምንም ነገር ብንሰራም፤ አሁንም ድረስ ኃጢአተኞች ነን። በኢየሱስ ጥምቀት በማመን ምህረትንም የምንሻው ለዚህ ነው።

ኃጢአተኞች የሆንነው በምንሰራው ስራ አይደለም፤ ማለትም ማመንዝር፤ መግደል፤ መስረቅ፤..... ወዘተ.. ሆኖም ግን ኃጢአተኞች የሆንነው ኃጢአተኞች ሆነን ስለተወለድን ነው። የተወለድነው ከ12 አይነት ኃጢአቶች ጋር ነው፤ ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት ከተወለድን ጀምሮ

ኃጢአተኞች ነን፤ በራሳችን ጥረት ጥሩዎች መሆን አንችልም። መሆን የምንችለው ጥሩ እንደሆንን መምሰል ብቻ ነው።

ከኃጢአተኛ አእምሮ ጋር ተወልደን፤ በእርግጥም ኃጢአት የማንሰራ ስለሆነ ብቻ እንዴት ፍጹም ልንሆን እንችላለን? በራሳችን በእግዚአብሔር ፊት መቼም ፍጹም ልንሆን አንችልም። ፍጹም እንደሆንን የምናስብ ከሆነንም፤ ተመጻዳቂዎች ነን ማለት ነው። ኢየሱስ ፈሪሳውያንንና ፀኃፍትን «ተመጻዳቂዎቹ ፈሪሳውያንን ፀኃፍት» ብሎ ይጠራቸዋል። የሰው ልጆች ኃጢአተኞች ሆነው ስለተወለዱም ለዘላለምም በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአትን እየሰሩ ይኖራሉ።

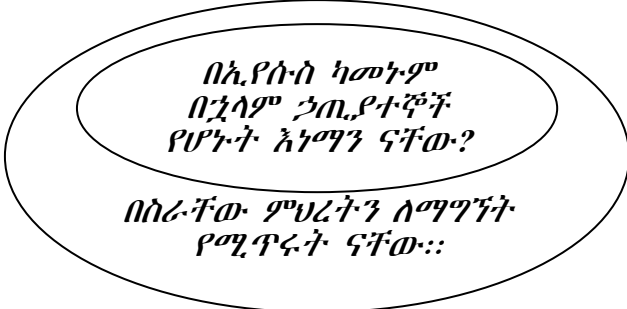
ማንም ሰው እሱ/እሷ ያልተጣሉ፤ ማንንም ያልደበደቡ፤ ያልሰረቁ ወይም አንዲት መርፌ እንኳን የሰውን በህይወት ዘመናቸው ያልወሰዱ መሆናቸውን ቢናገሩም እየሞሹ ነው፤ ምክንያቱም የሰው ልጆች ከተወለዱ ጀምሮ ኃጢአተኞች ናቸውና። ይህ ሰውም ውሸታም፤ ኃጢአተኛ ና ተመጻዳቂ ነው። እግዚአብሔር እሱን/እሷን የሚመለከተው እንደዚህ ነው።

ማንም ሰው ከተወለደበት/ችበት ቀን ጀምሮ ኃጢአተኛ ነው። ምንም እንኳ አንዲት ቅንጣት ኃጢአት ባትሰሩም፤ የምትሄዱት ወደ ገሃነም ነው። ምንም እንኳን ትዕዛዛቱን ብትጠብቁም፤ አሁንም ድረስ ወደ ገሃነም የምትሄዱ ኃጢአተኞች ናችሁ።

ከዚያስ፤ ከነዚህ ነገሮች ለመዳን ምን ማድረግ አለብን? ከኃጢአታችን ለመዳን በእርሱ ላይ ተመክተን ይቅርታን መለመን አለብን። እርሱ ካላዳነን የምንሄደው ወደ ገሃነም ነው። ይህም የኛ ድርሻ ነው።

ኃጢአተኞች መሆናቸውን የተቀበሉ ብቻ ናቸው የእግዚአብሔር ቃልን የሚቀበሉት። እነርሱም ፍጹም የሚሆኑት በእምነት ብቻ መሆኑን ያውቃሉ። ስለዚህም ቃሉን ባለማክበርና ወደጎን በማድረግ መኖርም ከፍተኛው ኃጢአት መሆኑን ያውቃሉ። ቃሉን የሚቀበሉ፤ ምንም እንኳን በፊት ኃጢአተኞች ቢሆኑም ፍጹም ናቸው። እነርሱ በቃሉ መሠረት እንደገና የተወለዱና በምህረቱም የተባረኩ ናቸው።

በስራቸው ምህረትን ለማግኘት የሚሹ ሁሉ ኃጢአን ናቸው

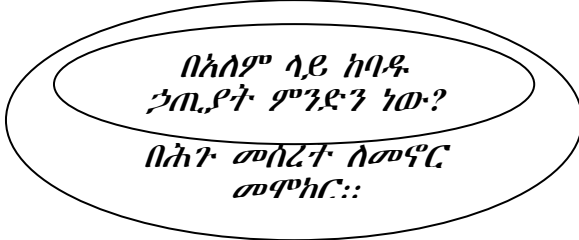
ገላትያ 3:10 እና 11 ን እናንብብ:- «ከሕግ ስራ የሆኑት ሁሉ በእርግጥን በታች ናቸውና፤ በሕግ መጽሐፍት በተፃፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር የማይደርግም፤ ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና። ጻድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎአልና ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንደማይጻድቅ ግልፅ ነው።»

እንደተባለውም..... «በሕግ መጽሐፍት በተፃፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር የማይደርግም፤ ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና።» በኢየሱስ የሚያምኑ የሚመስላቸውና፤ በስራቸውም እንዲፈረድላቸው የሚፈለጉ ሰዎች የተረገሙ ናቸው። በስራቸው እንዲፈረድላቸው የሚፈልጉት ያሉት የት ነው? በእግዚአብሔር መርገምት ስር ናቸው።

እግዚአብሔር ሕግን የሰጠን ለምንድን ነው? እርሱ ሕግን የሰጠን ኃጢአቶችንን እንድናገናዝብ ነው። (ሮሜ 3:20) እርሱም እኛ በኃጢአት የተሞላንና የሚገባንም ገሃንም መሆኑን እንድናውቅ ይፈልጋል።

በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ እመኑ፤ ከውኃና ከመንፈስም እንደገና ተወለዱ። ከዚያም፤ ከኃጢአቶችሁ ሁሉ ትነፃላችሁ፤ ፍጹምም ትሆናላችሁ፤ ወደ ገነት በመግባትም ዘላለማዊ ህይወትን ትጎናጸፋላችሁ። ከልባችሁ እምነት ይኑራችሁ።

በአለም ላይ በጣም ሕግጋዊ ኃጢአት

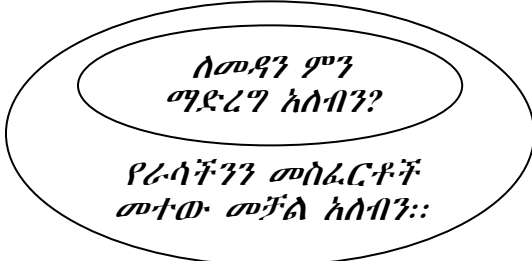

በእርሱ በረከት እምነት ስላለን እኛም የተባረክን ነን። እግዚአብሔር በእርሱ ቃል እምነት ያላቸውን ያድናል።

ሆኖም ግን ዛሬ፣ ከአማኞች መካከል፣ በሕጉ መሠረት ለመኖር የሚፈልጉ ብዙ ክርስትያኖች አሉ። በሕጉ መሠረት ለመኖር መፈለጋቸው በጣም ጥሩ ቢሆንም፣ እንዴት ሊኖሩ ይችላሉ?

በቃሉ መሠረት ለመኖር መፈለግ ማለት ምን ያህል የሞኝነት ተግባር እንደሆነ መገንዘብ አለብን። የበለጠ በሞከርን ቁጥር፣ የበለጠ አስቸጋሪ እየሆነ ይመጣል። «እምነት ከማድመጥ ይመጣል፣ ማድመጥም በእግዚአብሔር ቃል ነው» ይላል። ለመዳን ያለንን ክፋት ማስወገድ አለብን።

ስመዳን የራሳችንን መስፈርቶች መተው ስለብን

ሰው እንዴት ሊድን ይችላል? ይህ ሊሆን የሚችለው እስ/እሷ ራሱን/ራሷን ኃጢአተኛ እንደሆኑ አድርገው ማሰብ ከቻሉ ብቻ ነው። እስካሁንም ድረስ ለተሳሳተ እምነትና ለራሳቸው ጥረት ባላቸው ፍላጎት የተነሳ ምህረትን ያላገኙ አሉ።

እግዚአብሔር ወደ ሕጉ ጣታቸውን የሚጠቁሙ ሁሉ የተረገሙ ናቸው ይላል። እነዚያ በኢየሱስ ካመኑ በኋላ ቀስ

በቀስ በሕጉ መሰረት በመኖር ፍጹም እንደሚሆኑ የሚያምኑት የተረገሙ ናቸው። በእግዚአብሔር ያምናሉ፤ ሆኖም ግን ለመዳን በሕጉ መሠረት መኖር እንዳለባቸው ያስባሉ።

ውድ ኃይሮቹ በስራችን ፍጹም ልንሆን እንችላለን? ፍጹም ልንሆን የምንችለውና ለኃጢአቶችንም ምህረትን ለማግኘት የምንችለው በኢየሱስ ስናምን ብቻ ነው። በኢየሱስ ጥምቀት በደሙና በእግዚአብሔርነቱ በማመን ብቻ ነው ምህረትን ልናገኝ የምንችለው።

እግዚአብሔርም የህግን እምነት ለኛ ያዘጋጀበት ምክንያቱ ፍጹም እንድንሆን ነው። በውኃና በመንፈስ የሚገኝ ምህረት የሚመረኮዘው በሰዎች ስራ ላይ ሳይሆን ሰዎች ለእግዚአብሔር ቃል ባላቸው እምነት ላይ ነው። እግዚአብሔር የላከን በእምነት ነው፤ እግዚአብሔር ድነታችን እንዲሟላም የሚፈልገው በዚህ ነው።

በኢየሱስ የሚያምኑትስ ምህረትን የማያገኙት ለምንድን ነው? ምክንያቱም የውኃና የመንፈስን ምህረት ቃል ስለማይቀበሉት ነው። እኛ ግን፤ እነሱ እንደነበሩት ፍጹም ያልነበርነው፤ በእግዚአብሔር ቃል ባለን እምነት መሰረት ምህረትን አግኝተናል።

ሁለት በድንጋይ መፍጫ ላይ የሚሰሩ ሰዎች፤ ወደ ኋላ የቀረው ሰው መስራት አለበት ምንም እንኳን አንደኛው ቢጨርስም። ወደ ኋላ የቀረው ሰው ገና ምህረት ያላገኙትን ሰዎች ያመለክታል። አንደኛው ተወስዶ ሌላኛው ወደ ኋላ የቀረው ለምንድን ነው?

ምክንያቱ አንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ያደመጠና ያመነ ሲሆን፤ ሌላኛው ግን የእግዚአብሔርን ሕግ ለመጠበቅ ጠንክሮ የሰራ ቢሆንም ቀስ በቀስ ወደ ገሃነም የወረደ ስለሆነ ነው። ይኸኛው ሰው በመንጠላጠል ወደ እግዚአብሔር ለመውጣት የፈለገ ሲሆን፤ ልክ በእግር ላይ እንደተንጠለጠለ፤ እግዚአብሔር ወደ ታች ለቀቀው። አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ህግ በመጠበቅ ወደ ላይ ለመንጠልጠል ቢፈልጉ፤ በእርግጠኝነት እሱ/እሷ ወደ ገሃነም ይወረወራሉ።

በውኃና በመንፈስ እምነት ኖሮን ምህረት እንዲደረግልን የተፈለገው ለዚህ ነው።

«ከሕግ ስራ የሆኑት ሁሉ በእርግጥን በታች ናቸውና፤ በሕግ መጽሐፍት በተፃፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር የማይደርግም፤ ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና። ጸድቅ

በእምነት ይኖራል ተብሎአልና ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንደማይጸድቅ ግልፅ ነው።» «ጸድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ እንደተጻፈ፣ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጻልና።» (ገላትያ 3:10-11፣ ሮሜ 1:17)

በእግዚአብሔር ቃል አለማመን በእርሱ ፊት ኃጢአት ነው። በተጨማሪም፣ በራሳችን መስፈርት መሰረት የእግዚአብሔርን ቃል ወደ ጎን ማድረግም ኃጢአት ነው። እኛ የሰው ልጆች ከተወለድን ጀምሮ ኃጢአቶቻችን ስለሆንና በህይወታችንም ሙሉ ኃጢአትን መስራት ስለማናቆም፣ በሕጉ መሰረት ልንኖር አንችልም። እኛ በሄድንበት ቦታ ሁሉ፣ አንዱ ጋ ትንሽ፣ አሁንም ትንሽ እያልን ብዙ ኃጢአት እንሰራለን። ስጋ መሆናችንንና ከኃጢአት ውጭ ምንም ማድረግ የማንችል መሆናችንን መገንዘብ ያስፈልጋል።

እኛ የሰው ልጆች ልክ በእዳሪ የተሞላ ቅርጫት አይነት ነን። ልንሸከመው ብንፈልግ በመንገዱ ሁሉ ይንጠባጠባል። ልክ እንደዚህ ነን። በየሄድንበት ቦታ ሁሉ ኃጢአትን እናደርጋለን። ይህን በሃሳባችሁ ልትስሉት ትችላላችሁን?

አሁንም ድረስ ቅዱስ የሆናችሁ ይመስላችኋልን? ስለራሳችሁ በትክክል ተረድታችሁ ቢሆን ኖሮ፣ ቅዱስ ለመሆን የምታደርጉትን ጥረት ትታችሁ በኢየሱስ ውኃና ደም ታምኑ ነበር።

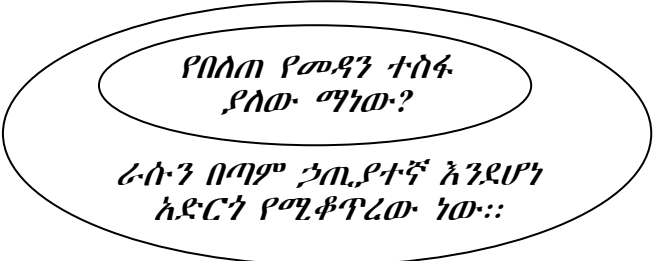
አሁንም ድረስ እንደገና ያልተወለዱት በእግዚአብሔር ፊት የኃጢአት መከማቻዎች መሆናቸውን ማመንና ያለባቸውን ኩራት መጣል አለባቸው። ከዚያም፣ ወደ ቃሉ ተመልሰው በውኃና በመንፈስ እንዴት እንዳዳናቸው ከቃሉ መረዳት አለባቸው። ☒

የሰው ሰጃቸ የተፈጠሩት ኃጥሳን ሆነው ነው

«ማርቆስ 7:20-23»

«እርሱም አለ:- ከሰው የሚወጣው፤ ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ፤ ዝሙት፤ መስረቅ፤ መግደል፤ ምንዝርነት፤ መጎምጀት፤ ክፋት፤ ተንኮል፤ መዳራት፤ ምቀኝነት፤ ስድብ፤ ትዕቢት ስንፍና ናቸውና፤ ይህ ክፋው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፤ ሰውንም ያረክሰዋል።»

ሰዎች ተወናብደው በፎሳቸው ደንበራ ውስጥም ደኖራሉ

በመጀመሪያ ጥያቄ ልጠይቃችሁ እወዳለሁ። ራሳችሁን የምታዩት እንዴት ነው? ጥሩዎች ወይስ መጥፎዎች እንደሆናችሁ ነው የምታስቡት? ምን ታስባላችሁ?

ብዙ ሰዎች በራሳቸው መደናበር ውስጥ ይኖራሉ። የምታስቡትን ያህል መጥፎዎች ላትሆኑ ትችላላችሁ፤ የምታስቡትንም ያህል ጥሩዎች ላትሆኑ ትችላላችሁ።

በህይወት የበለጠ በጥሩ እምነት የሚኖረው የትኛው ይመስላችኋል? ራሱን/ራሷን ጥሩ እንደሆኑ አድርገው የሚስቡት ናቸውን? ወይስ ራሳቸውን መጥፎ እንደሆኑ አድርገው የሚያስቡት?

ሁለተኞቹ ናቸው። ሌላም ጥያቄ ልጠይቃችሁ። ከሁለቱ የበለጠ ምህረትን ሊያገኝ የሚችለው የትኛው ነው-- ብዙ ኃጢያቶችን የሰራው ነው ወይስ ጥቂት ኃጢያቶችን የሰራው ነው? ብዙ ኃጢያቶችን የሰራውና እሱ/እሷ የኃጢያት ጎተራ መሆናቸውን የሚያምኑት የበለጠ ምህረት የማግኘት እድል አላቸው፤ ምክንያቱም እነርሱ ብዙ ኃጥያቶችን መስራታቸውንና ኃጢያቶች መሆናቸውንም ስለሚያወቁ ነው።

እንደዚህ አይነቱ ሰው በኢየሱስ ለሱ/ለሷ የተዘጋጀላቸውን የምህረት ቃል በበለጠ ሁኔታ ይቀበላሉ።

ራሳችንን በትክክል ስንመለከት፣ ግዙፍ የኃጢያት ክምር መሆናችን ግልጽ ነው። የሰው ልጆች ምንድን ናቸው? ሰዎች «የክፋት ዘሮች» ናቸው። በኢሳያስ 59 ላይ፡- በሰዎች ልብ ውስጥ ሁሉም አይነት ክፋቶች መኖራቸውን ይናገራል። ስለዚህም፣ ሰዎች የኃጢያት ክምር መሆናቸው ግልፅ ነው። ሆኖም ግን፣ የሰው ልጆችን የኃጢያት ክምር ብለን ከገለፅናቸው፣ ብዙዎች አይስማሙም። ሆኖም ግን «የክፋት ዘሮች» ብለን ብንገልጻቸው ትክክለኛው ገለጻ ነው። በታማኝነት ወደ ራሳችን ብንመለከት፣ ክፋ ሰዎች መሆናችን ግልፅ ሆኖ ይታያል። ለራሳቸው ታማኝ የሆኑ ሰዎች ለዚህ ተመሳሳይ የሆነ ማጠቃለያ ላይ ይደርሳሉ።

ነገር ግን፣ ብዙ ሰዎች የኃጢያት ክምር መሆናቸውን ሲቀበሉ አይታዩም። ብዙዎችም ራሳቸውን እንደ ኃጢያተኞች ስለማይቆጥሩ በምቾት ሲኖሩ ይታያሉ። እኛም ክፋዎች ስለሆንን፣ በኃጢያት የተሞላ ስልጣኔን ፈጥረናል። ይህ እውነት ባይሆን ኖሮ ኃጢያት መስራት ያሳፍር ነበር። ሆኖም ግን ብዙዎቻችን ኃጢያት ብንሰራም አናፍርም።

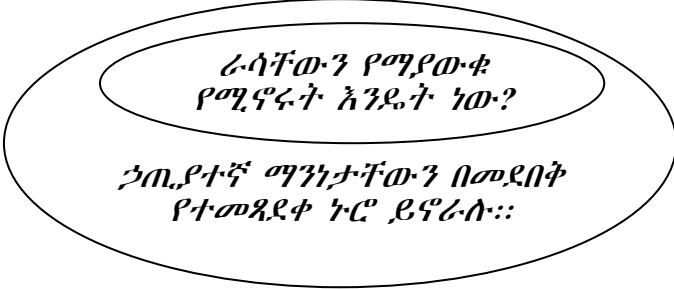
የማናችንም ቢሆን ሰብዕናችን ያውቃል። «የሚያሳፍር ነው» የሚላቸው ሰብዕና አላቸው። አዳምና ሔዋን ኃጥያትን ከሰሩ በኋላ ራሳቸውን ከዛፍ ስር ሸሸጉ። ዛሬም፣ ብዙ ኃጥኝነ ራሳቸውን ከዚህ ጥፋ ባህል- የኃጢያት ባህል ውስጥ ይሸሸጉታል። ከእግዚአብሔር ፍርድ ለማምለጥም ራሳቸውን ከመሰሎቻቸው ኃጥኝነ ጀርባ ይደብቃሉ።

ሰዎች በራሳቸው መደናበር የተነሳም ይሸወዳሉ። ራሳቸውን ከሌሎች የበለጡ ደጋጎች እንደሆኑ ያስባሉ። ስለዚህም፣ መጥፎ ዜና ሲሰሙ፣ በመጮህ «ሰው እንዴት እንደዚህ ያደርጋል? አንድ ሰው ይህን እንዴት ሊያደርግ ይችላል? እንዴት አንድ ልጅ በገዛ ቤተሰቦቹ ላይ እንደዚህ አይነት ስራ ይሰራል?» ሲሉ ይደመጣሉ። ራሳቸው ቢሆኑ ግን ያንን ነገር እንደማያደርጉት ያምናሉ።

ውድ ጓደኞቹ፣ ራሳችሁን ማወቅ ለናንተ በጣም ከባድ ነው። በትክክል ራሳችንን ለማወቅ፣ በመጀመሪያ ስለ ኃጢያት ምንነት ማወቅ ያስፈልገናል። በሰው ልጅ ተፈጥሮአችን፣ ትክክለኛውን እውቀት ለማግኘት ረጅም

ጊዜ ይወስድብናል፤ ብዙዎችም እንዲሁ እስከሚሞቱበት ጊዜ ድረስ እንኳን ይህንን አያውቁትም።

ፊሳችሁን እውቁ

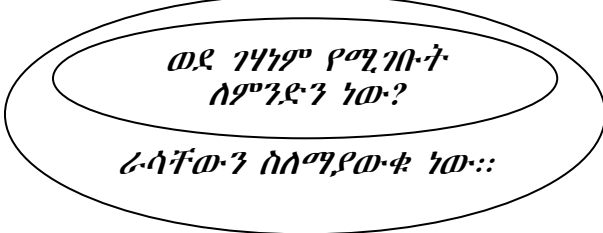

አንዳንድ ጊዜ ራሳቸውን በትክክል የማያውቁ ሰዎች ያጋጥሙናል። ሶቅራጠስ እንዳለውም፡- «ራሳችሁን እውቁ»። ሆኖም ግን፤ ብዙዎቻችን በልባችን ውስጥ ምን እንዳለ አናውቅም፤ መግደል፤ ስርቆት፤ አለመታመን፤ ድክመት፤ መወሻሸት፤ መደባበቅ፤ መመቅኘት ወዘተ.....

ራሱን የማያውቅ ሰው በውሸት ማር በተቀባ ከናፍሮቹ ስለ ጥሩነት ሲያወራ ይሰማል። ለዚህ ምክንያቱ ይህ ሰው ሲወለድ ምን ያህል ኃጢአተኛ ሆኖ እንደተወለደ ስለማያውቅ ነው።

በዚህ አለም ላይ እውነተኛ ተፈጥሮአቸውን የማያውቁ ብዙ ሰዎች አሉ። ራሳቸውንም ሽውደዋል፤ በራሳቸው ሽወዳ ውስጥም ሙሉ በሙሉ ተውጠው መኖር ይፈልጋሉ። ራሳቸውን በመሸወዳቸው ራሳቸውን ወደ ገሃነም እየወረወሩት መሆናቸውን አያውቁትም።

ሰዎች ኃጢአትን በህደወታቸው ሙሉ ዲፎደማሱ

ማርቆስ 7:21-23ን እንመልከት፡- «እርሱም አለ፡- ከሰው የሚወጣው፣ ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ፣ ዝሙት፣ መስረቅ፣ መግደል፣ ምንዘርነት፣ መጎምጆት፣ ክፉት፣ ተንኮል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ስድብ፣ ትዕቢት ስንፍና ናቸውና፣ ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል፣ ሰውንም ያረክሰዋል።» የሰው ልጆች ልብ ከተጸነሱበት ዕለት አንስቶ በኃጢያት የተሞላ ነው።

የሰው ልጅ ልብን እስከ አፉ ድረስ በቆሻሻ ውሃ ይህም በኃጢያት እንደተሞላ ብርጭቆ አድርገነው እንውሰድ። ይህ ሰው ወደፊትና ወደ ኋላ ቢወዛወዝ የሚከሰተው ምንድን ነው? ቆሻሻው ውሃ (ኃጢያት) በየቦታው ይረጫል። ሰውየው የበለጠ በተንቀሳቀሰ ቁጥር፣ ኃጢያት ከበፊቱ በበለጠ ሁኔታ በየቦታው ይረጫል።

እኛም፣ የኃጢያት ክምር የሆንነው፣ ህይወታችንን የምንኖረው ልክ እንደዚህ ነው። በየሄድንበት ሁሉ ኃጢያትን እያሰራጨን እንሄዳለን። የኃጢያት ክምርችም ስለሆንን በህይወታችን ሁሉ ኃጢያትን እንሰራለን።

ችግሩ ግን እኛ የኃጢያት ክምር መሆናችንን አለማወቃችን ነው፣ ወይም በሌላ ቃላት የኃጢያት ዘርች መሆናችንን አለማወቃችን ነው። ከተወለድንበት እለት ጀምሮ የኃጢያት ክምርና በልባችንም ኃጢያት ያለብን ነን።

ይህ የኃጢያት ክምርም ለመፍሰስ የተዘጋጀ ነው። ሆኖም ግን፣ ሰዎች በዘር ኃጢያተኞች መሆናቸውን አያምኑም። የሚያስቡትም ሌሎች ወደ ኃጢያት እንደመሯቸው ነው፣ በዚህም የተነሳ እነሱ ሳይሆኑ ሌሎቹ መጥፎዎች እንደሆኑ ያስባሉ።

ኃጢያትን እየሰሩም እንኳን፣ አንዳንድ ሰዎች ከዚህ ኃጢያት ነጻ ለመሆን የሚጠበቅባቸው ንስሐ መግባት ብቻ እንደሆነ ያስባሉ። በሚሰሩት ኃጢያ ሁሉም ይህ የነሱ ስህተት እንዳልሆነ በማሰብ ራሳቸውን ያታልላሉ። ራሳችንን ማንጸት ስለምንችል ብቻ እየቆሸሽን መኖር አለብን? በተደጋጋሚ መጥረግ ሊኖርብን ነው ማለት ነው።

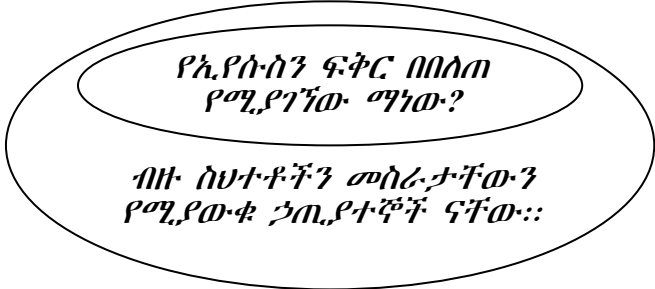
ብርጭቆው በኃጢያት የተሞላ ጊዜ፣ መፍሰሱን ይቀጥላል። ውጭውን መጥረጉ ምንም ጥቅም የለውም።

ምንም ያህል ጊዜ ውጭውን በጥሩ ነገር ብናፀዳውም፣ ውስጡ በኃጢያት የተሞላ ስለሆነ ምንም ጥቅም የለውም።

ከብዙ ኃጢያት ጋር ስለተፈጠርንም፣ ምንም ያህል ኃጢያት በየመንገዱ ብንጥልም ልባችን መቼም ንፁህ ሊሆን አይችልም። ስለሆነም፣ በህይወት ዘመናችን ሁሉ ኃጢያትን እንፈፅማለን።

አንድ ሰው የኃጢያት ክምር መሆኑን እስካልተገነዘበ ድረስ፣ እሱ/እሷ የኃጢያተኛ ፍጥረታቸውን ለመደበቅ ይሞክራሉ። ኃጢያት በሁሉም ሰው ልብ ውስጥ ያለና ላዩን ብቻ በመጥረግ ሊጠፋ የሚችል ነገር አይደለም። ትንሽ ኃጢያት በጣልን ቁጥር፣ አንዴ በፎጣ፣ አንዴ ደግሞ በጨርቅ፣ እንዲሁም በመሳሰሉት ነገሮች እንጠርገዋለን። ይህን የምናደርገውም ደጋግመን በጠረገነው ቁጥር የበለጠ ንጹህ የሚሆን እየመሰለን ነው። እውነታው ግን፣ በተደጋጋሚ የሚፈረስ ነገር ስለሆነ ሊጠራ የማይችል መሆኑ ነው።

ይህ ነገር እስከ መቼ ድረስ የሚቀጥል ይመስላችኋል? ያ ሰው እስኪሞት ድረስ እንዲሁ እያለ ይቀጥላል። ሰዎች እስከመሞቻቸው ቀናቸው ድረስ ኃጥያት መስራታቸውን ይቀጥላሉ። ለዚህም ነው ምህረት ለማግኘት በኢየሱስ ማመን ያለብን። ምህረት እንድናገኝ፣ በመጀመሪያ ራሳችንን ማወቅ አለብን።

ሁለት በሁለቱ በቆሻሻ ፈሳሽ በተሞሉ ብርጭቆዎች የሚመሰሉ ሁለት ሰዎች አሉ እንበል። ሁለቱም ብርጭቆዎች በኃጢያት የተሞሉ ናቸው። አንደኛው ወደ ራሱ ተመልክቶ «አ! እኔ በጣም ኃጢያተኛ ሰው ነኝ» ይላል። በመቀጠልም ይህን በመተው ከዚህ ለመውጣት የሚረዳውን ፍለጋ ይወጣል።

ሌላኛው ግን እርሱ በትክክል ክፉ መሆኑን አያምንም። በውስጡ ያለውን የኃጢያት ክምርም ለማየት ስለማይችል፤ ራሱን ኃጢያተኛ እንዳልሆነ አድርጎ ያስባል። በህይወቱ ሙሉም ያፈሰሰውን ሲጠርግ ይኖራል። አንደኛውን ጎን ሲጠርግ ሌላው ይቆሽሻል፤ ሌላኛውን ጎን ሲያጠዳም ይህኛው ይቆሽሻል..... በዚህ ሁኔታም ይቀጥላል።

ሌሎች ደግሞ ሞልቶ እንዳይፈስ፤ በቻሉት መጠን የሚሰሩትን ኃጢያት ለመቀነስ በጥንቃቄ ለመኖር ይሞክራሉ። ሆኖም ግን በልባቸው አሁንም ድረስ ኃጢያት ስላለባቸው፤ ይህ ምን ያህል ጥሩ ሊሆንላቸው ይችላል? ጥንቁቅ መሆን ወደ ገነት ምንም ያህል አያቀርባቸውም። በተቃራኒው «መጠንቃቃቸው» ወደ ገሃነም ሊመራቸው ይችላል።

ውድ ጓደኞች፤ ጥንቁቅ መሆን የሚመራው ወደ ገሃነም እሳት ነው። ይህን ትምህርት ወደ ልባችን ማስገባት አለብን። ሰዎች ጥንቁቅ በሆኑ ቁጥር፤ ኃጢያታቸው ብዙም ሊፈስ የማይችል ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም ግን አሁንም ድረስ ኃጥኝነ ናቸው።

በሰው ልጆች ልብ ውስጥ ያለው ምንድን ነው? ኃጢያት? ተንኮል? አዎን! ክፉ ሃሳብ? አዎን! ሌብነትስ አለ? አዎን! ገፈኝነት? አዎን!

የኃጥያት ክምር የመሆናችን እውነታ በተለይም ማንም ሳይስተምረን ክፋትንና ምቀኝነትን ስንተገብር እውነታውን ከመቀበል ውጭ ምንም ልናደርግ አንችልም።

በወጣትነታችንን ያንን ያህል ጎልቶ አይወጣ ይሆናል። ሆኖም ግን እያረጀን ስንሄድስ? ወደ ከፍተኛ ትምህርት ቤት፤ ወደ ኮሌጆችና ወደ መሳሰሉት ስንሄድስ፤ በውስጣችን ያለው ኃጥያት ብቻ መሆኑን እየተገነዘብን እንመጣለን። ይህ እውነት አይደለምን? እውነቱን ለመናገር፤ ኃጢያተኛ ማንነታችንን ለመደበቅ አንችልም። አይደል? ኃጥያትን ከማፍሰስ ውጭ ምንም ማድረግ አንችልም። ከዚያም «ይህን ማድረግ አልነበረብኝም» እያልን እናማርራለን። ሆኖም ግን፤ በእውነት ይህን ለመቀየር በጣም አስቸጋሪ ሆኖ እናገኘዋለን። ይህ ለምን ሆነ? ምክንያቱ እያንዳንዳችን የተወለድነው የኃጢያት ክምር ሆነን ነው።

ጠንቃቆች በመሆን ብቻ ንጹህ ልንሆን አንችልም። ሙሉ በሙሉ ምህረት እንድናገኝ የተወለድነው የኃጢያት ክምር ሆነን መሆኑን ማወቅ አለብን። በኢየሱስ የተዘጋጀውን

ምህረት በታላቅ ሁኔታ ለመቀበል የተዘጋጁ ኃጥኝነ ብቻ ናቸው ሊደኑ የሚችሉት።

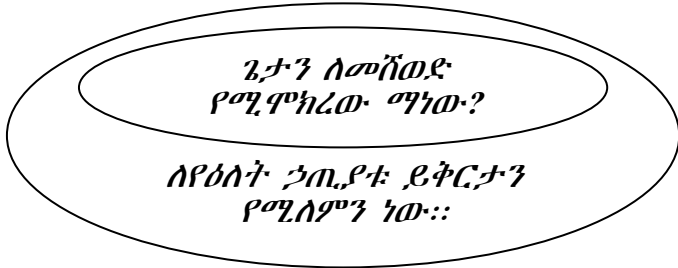
«ብዙም ኃጢያት አልሰራሁም፤ ወይም ብዙም ስህተት አልሰራሁም» ብለው የሚያስቡት ግን ኢየሱስ ኃጢያታቸውን ሁሉ እንደሚያነጻጻቸው ስለማያምኑ መጨረሻቸው የሚሆነው ገሃነም ነው። ሁላችንም የተወለድነው ከኃጢያት ጋር ስለሆነ የኃጢያት ክምር መሆናችንን ማመን አለብን።

አንድ ሰው «ብዙም ኃጢያት አልሰራሁም፤ ለዚህች ብቻ ምህረት የሚደረግልኝ ከሆነ» ብሎ የሚያስብ ከሆነ፤ እነዚህ ሰዎች ከዚህ በኋላ ከኃጢያት ነጻ ሊሆኑ ይችላሉን? ሁኔታው እንደዚህ አይሆንም።

ምህረት የሚደረግለት እሱ/አሷ የኃጢያት ክምር መሆናቸውን ያውቃሉ። እሱ/አሷም በትክክል ኢየሱስ ክርስቶስ በዮርዳኖስ ወንዝ በመጠመቅ የሰውን ልጆች ኃጢያትን በሙሉ እንደተቀበለና የነዚህንም ኃጢያት ፍርድ ለመክፈልም እንደሞተልን ያምናሉ ማለት ነው።

ምህረት በደረግልንም ባይደረግልንም፤ ሁላችንም በመደነባበር ከመኖር አናመልጥም። እኛ የኃጢያት ክምር ነን። እኛ የሆንነው እንደዚህ ነው። እኛ ልንድን የምንችለው ኢየሱስ ኃጢያታችንን በሙሉ እንዳስወገደልን ያመንን ጊዜ ነው።

እግዚአብሔር ቅንጣት ታህሳስ ኃጢያት ያሰባቸውን ምህረት ስላደረገላቸውም

«ጥቂት ኃጢያት» ያለባቸውን እንኳን እግዚአብሔር ምህረት አላደረገላቸውም። «እግዚአብሔር፤ እኔ የሰራሁት ትንሽ ኃጢያት ነው» ወደ ሚሉት ፊቱን እንኳን አያዞርም። እግዚአብሔር ርህራሄን የሚያሳየው «እግዚአብሔር ሆይ! እኔ የኃጢያት ክምር ነኝ። ወደ ገሃነም እሳትም ልገባ ነው። እባክህ

አድነኝ» ለሚሉት ነው። «እግዚአብሔር ሆይ! እኔ ልድን የምችለው አንተ ካዳንክኝ ብቻ ነው። ለምህረት በተደጋጋሚ አልጸልይም፣ ምክንያቱም በኃጢአት ላይ ኃጢአት ከመጨመር ውጭ ምንም እንደማላመጣ አውቃለሁና። እባክህ አድነኝ!» ሙሉ በሙሉ ታዋቅንን የሆኑት የሚለምኑት እንደዚህ ነው።

እግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ በርሱ የሚመኩትን ያድናል። እኔም ራሴ በየቀኑ የምህረት ጸሎትን አደርግ ነበር፣ ሆኖም ግን የምህረት ጸሎት ከኃጢአት ሊያነጻኝ አልቻለም። ስለዚህም በጉልበቴ ተንበርክኬ «እግዚአብሔር ሆይ! እባክህን ራራልኝ፣ ከታዋቂትም አንጻኝ አድነኝም» ብዬ ጸለይኩ። እንደዚህ ብለው የሚጸልዩትም ይድናሉ። እነርሱም በእግዚአብሔር ምህረትና በኢየሱስ ክርስቶስ በአጥማቂው ዮሐንስ በመጠመቁ አምነዋል። እነርሱም ይድናሉ።

እግዚአብሔር የሚቀበለው ራሳቸውን የኃጢአት ክምርና ክፋት ስሪዎች መሆናቸውን ያወቁትን ብቻ ነው። «እኔ የሰራሁት ይህቺን ጥቂት ኃጢአት ነውና እባክህ ማረኝ» የሚሉት አሁንም ድረስ ታዋቅን ስለሆኑ እግዚአብሔር ሊያድናቸው አይችልም። እግዚአብሔር የሚያድነው ራሳቸውን የኃጢአት ክምር መሆናቸውን የሚያምኑትን ብቻ ነው።

በኢሳያስ 59:1-2 ላይ እንደተጻፈውም፡- «እነሆ የእግዚአብሔር እጅም ከማዳን አላቋረጠችም፣ ጆሮውም ከመስማት አልደነቆረችም፣ ነገር ግን በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች፣ እንዲሁምም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል።»

የኃጢአት ክምር ሆነን ስለተወለድን፣ እግዚአብሔር በትኩረት አይመለከተንም። ይህ የሆነው እጁ አጥሮ አይደለም፣ ጆሮውን ከብዶታል፣ ለይቅርታው ብንለምነውም አይሰማንም።

እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ይነግረናል፡- «በደላችሁ እኔን ከእናንተ ለይቶናል፣ በደላችሁም በእናንተና በእኔ መካከል ፊታችንን ለይታለች፣ ስለዚህም አልሰማችሁም።» በልባችን ውስጥ ብዙ ኃጢአት ስላለብንም፣ ገነት ለመግባት አንችልም፣ በሮቹ ምንም ያህል በስፋት ቢከፈቱም።

እኛ፣ በየጊዜው ኃጢአት የምንሰራ ሰዎች፣ ኃጢአት በሰራን ቁጥር ይቅርታ ይደረግልን ዘንድ የምንለምን ከሆነ፣ እግዚአብሔር ልጁን በተደጋጋሚ መግደል ይኖርበታል።

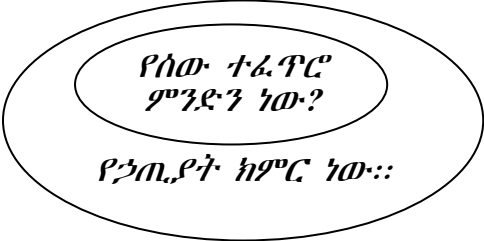
እግዚአብሔርም ይህን ለማድረግ አይፈልግም። እንዲህም ይላል «ከነኃጢያታችሁ ወደ እኔ አትምጡ። ከኃጢያታችሁ ሁሉ እንዲያነጻችሁ አንድ ልጄን ልኬላለሁ። ሁላችሁም እርሱ ኃጢያታችሁን እንደወሰደና ይህንንም እውነት መቀበል አለባችሁ። በመቀጠልም፣ በውኃና በመንፈስ ወንጌል በማመን ዳኑ። ይህ፣ ለናንተ ለፍጥረቶቹ የሰጠዎችሁ ታላቁ ፍቅር ነው።»

እግዚአብሔር የሚነግረን ይህንን ነው። «በልጄ እመኑና ለኃጢያታችሁ ምህረትን ታገኛላችሁ። እኔ፣ የእናንተ እግዚአብሔር አንድ ልጄን ወደ እናንተ የላኩት ከኃጢያትና ከበደሎቻችሁ እንዲያድናችሁ ነው። በልጄ አምናችሁ ዳኑ።»

የኃጢያት ክምር መሆናቸውን የማያውቁና በየእለቱ ለሚሰሩት ኃጢያት ይቅርታን የሚለምኑ ሰዎች አሉ። ምን ያህል ክብደት ያለው ኃጢያት እንደተሸከመ እንኳን ሳያውቁት፣ በፊቱ ተንበርክከው «እባክህን ለሰራጊት ትንሽ ኃጢያት ይቅርታን አድርግልኝ። ይህንንም ደግሜ አላደርገውም» በማለት ይጸልያሉ።

አነዚህም በእንደዚህ አይነት ጸሎቶች እሱንም ሊያታልሉት ይፈልጋሉ። እኛ ኃጢያትን የምነሰራው አንድ ግዜ ብቻ ሳይሆን እስክንምት ድረስ ያለማቋረጥ ነው። ስለዚህም በእያንዳንዱ ቀን እስከምንምትበት ቀን ድረስ በየእለቱ ስለሰራነው ኃጢያት መጸለይ ይኖርብናል፣ ስጋችንም የኃጢያት መገልገያ ስለሆነ ኃጢያት መስራትን አናቆምም።

በየቀኑም በጣም ብዙ አይነት ኃጢያቶችን ስለምንሰራ፣ የአንድ ነጠላ ኃጢያ ይቅር መባል፣ ያለንን ችግር አይፈታውም። ስለዚህም፣ ከኃጢያት ነጻ ልንሆን የምንችልበት ብቸኛ መንገድ ያለብንን ኃጢያት በሙሉ ወደ ኢየሱስ በማስተላለፍ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ስጃችን ኃጢአት ከዚህ በሚከተለው ሁኔታ ያብራራል፡- «እጃችሁ በደም፣ ጣታችሁም በበደል ረክሳላች፣ ከንፈራችሁም ኃጢአትን ተናግሯል፣ ማሳሳችሁም ኃጢአትን አሰምቷል። በጽድቅም የሚጠራ በእውነትም የሚፈርድ የለም፣ በምናምንቴ ነገር ታምነዋል ሃሰትንም ተናግረዋል፣ ጉዳትን ጸንሰዋል በደልንም ወልደዋል። የእባብን እንቁላል ቀፈቀፋ፣ የሽረረትንም ድር አደሩ፣ እንቁላላቸውንም የሚበላ ሰው ይሞታል፣ እንቁላሉም ሲሰበር እፋኝት ይወጣል። ድሮቻቸውም ልብስ አይሆኑላቸውም፣ በስራቸውም አይሸፈኑም፣ ስራቸውም የበደል ሥራ ነው፣ የግፍም ሥራ በእጃቸው ነው። እግሮቻቸው ወደ ክፋት ይሮጣሉ፣ የንጹሐውን ደም ለማፍሰስ ይፈጥናሉ፣ አሳባቸው የኃጢአት አሳብ ነው። ጉስቁልናና ቅጥቃጤ በመንገዳቸው አለ። የሰላምን መንገድ አያውቁም፣ በአካሄዳቸውም ፍርድ የለም። መንገዳቸውንም አጣመዋል፣ የሚሄድባትም ሁሉ ሰላምን አያውቅም። (ኢሳያስ 59:3-8)

የሰው ስጃች እጃች በበደል ተጨማልቀዋል፣ በህይወት ዘመናቸውም ሊሰሩ የሚችሉት ኃጢአትን ብቻ ነው። የሚሰሩት ነገርም ሁሉ ክፋት ነው። እንዲሁም ምላሶቻችንም «ውሸትን ተናግረዋል»። ከአፋችን የሚወጡት ነገሮች በሙሉም ውሸት ናቸው።

«ዲያብሎስ ሃሰትን ሲናገር፣ ከራሱ ይናገራል፣» (ዮሐንስ 8:44) «እውነት እየነገርኳችሁ ነው..... አሁንም እውነትን እነግራችኋለሁ። የምላችሁ እውነት ነውም.....» ቢሉ እንደገና ያልተወለዱት፣ የሚያወሩት ሁሉ ውሸት ነው። ይህ እንደተጻፈው ነው። «ዲያብሎስ ሐሰትን ሲናገር፣ ከራሱ ይናገራል።»

ሰዎች እምነታቸውን በባዶ ቃላት ላይ በማድረግ ውሸትን ይናገራሉ። ሰዎች ክፋትንም በመስራት የበለጠ በደልን ይጨምራሉ። የእባብን እንቁላል ያስታቅፋሉ፣ የሽረረትንም ድር ያደራሉ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- «እንቁላላቸውን የሚበላ ይሞታል፣ እንቁላላቸውም ሲሰበር እፋኝት ይወጣል።» እግዚአብሔር በልባችሁ ውስጥ የእባብ እንቁላል እንዳለ ይናገራል። የእባብ እንቁላል! በልባችሁ ውስጥ ክፋት አለ። በውኃውና በደሙ ወንጌል አምነን ምህረትን ማግኘት ያለብንም ለዚህ ነው።

ስለ እግዚአብሔር ለማስተማር በጀምረኩበት ቦታ ሁሉ «አ ወዳጅ! እባክህን ስለ እግዚአብሔር አታንሳብኝ። ሁል ጊዜ አንድ ነገር ለመስራት ሳስብ ኃጢያት ከውስጤ ይወጣል። ልክ እንደሚፈስ ጎርፍ ይወርዳል። አንድ እርምጃ እንኳን ኃጥያትን ሳላደርግ መራመድ አልችልም። እኔም ምንም ማድረግ አልቻልኩም። በኃጢያትም የተሞላሁ ነኝ። በቃ ባጠቃላይ ተስፋ ቆርጫለሁ። እና እባክህን ጭራሽ ለኔ ስለ ቅዱሱ እግዚአብሔር አታንሳብኝ» አለኝ።

ይህ ሰው የኃጢያት ክምር መሆኑን ያውቃል፤ ሆኖም ግን እግዚአብሔር ከኃጢያቱ ሙሉ በሙሉ በፍቅር ወንጌል እንዳዳነው ግን አያውቅም። ራሳቸውን የኃጢያት ክምር እንደሆኑ የሚያውቁ ብቻ ይደናሉ።

በእርግጥም ሁሉም እንደዚህ ነው። ሁሉም ሰው በሚሄድበት ቦታ ሁሉ ኃጢያትን ያደርጋል። ኃጢያት ዝም ብሎ ይፈሳል፤ ምክንያቱም ሁሉም ሰው የኃጢያት ክምር ነውና። ከእንደዚህ አይነት ህይወት ልንድን የምንችለው በእግዚአብሔር ኃይል ብቻ ነው። በቀላሉ የሚገርም አይደለምን? ሲናደዱም፣ ሲደሰቱም፣ እንዲሁም ሲመቻቸውም ጭምር ኃጢያትን የሚሰሩ ሁሉ ሊድኑ የሚችሉት በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ኢየሱስ የመጣው ሊያድነን ነው።

እርሱም የሁላችንንም ኃጢያት አውጥቶልናል። የኃጢያት ክምር መሆናሁን እመኑና ዳኑ። ☒